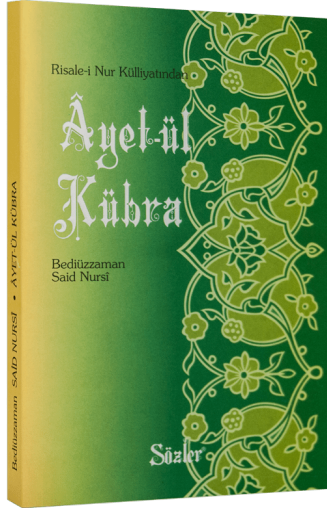

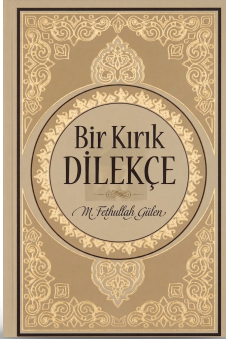

Ayet'ül Kübrâ Risalesi

Bu haftaki sohbetimizin ana fikri;

Bir mü'minin en önemli meselesinin Allah CC.'a ha hakiki manada İman etmesidir. Bu hafta, Üstadımız'ın Denizli Hapishanesinde Allaha İmanı k yazdığı risaleyi müzakere edeceğiz.

Haftanın Duâsı 7. Duâ

أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ
بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

→ Besmele

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

→ Hamdele

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَي رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

→ Salvele

7.Ey gece karanlığı, gündüz aydınlığıyla; Kamer nuru, Őems ziyasıyla; sular Őırılıtıı, ağaçlar bir o yana bir bu yana sallanıőlarıyla kendisine daima secde eden Yüceler Yücesi Rabbimiz!

Ey sevgili kullarından Nuh'u boğulmaktan kurtaran, Davud'un zellesini mağfiredet buyuran, Yunus'un tasasını gideren, Eyyub'un derdine derman olan Allahımız!

Ey dünyanın günah ve isyanlarına batmış olanları kurtaran, ey helâka sürüklenenleri kurtuluőa erdiren Rahmeti Sonsuz!

Ey garip ve yalnızların enîs ü celîsi, kimsesizlerin kimsesi olan
Mevlâmız!

İşlerimizi sulh ü salâh ve felahla tanzim buyur ve biz âciz
kullarını işlerimizde muvaffak eyle!

Ey Aliyy (yüceler yücesi), ey Azîm (ululuk mertebelerinin en
üstünü tutan), ey Halîm (günahkarları cezalandırmakta acele
etmeyen) ve ey Kerîm (kerem sahibi) Yüce Yaratıcı! Bizim
ihtiyaçlarımızı en iyi bilen Sen ve onları gidermeye en muktedir
olan da Sensin. Zaten hiç bir iş Sana zor gelmez; her şey Senin
katında kolaylardan daha kolaydır.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

İsâ-yı Musa'dan Birinci Kısım

Denizli Hapsi'nin Bir Meyvesi

(On Birinci Şuâ)

1,2, ve 3. meseleyi geçen hafta okumuştuk.

Bu hafta 4.ve 5. meseleyi okuyacağız.

Dördüncü Mesele

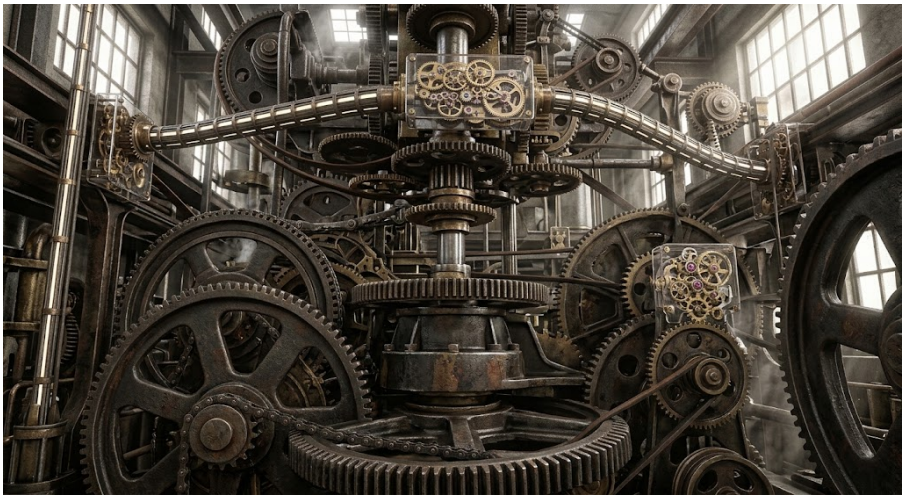
Yine Gençlik Rehberi'nde izahı var. Bir zaman bana hizmet eden kardeşlerim tarafından suâl edildi ki: (bu hatıra 1946 yılında gerçekleşti)

– “^{dünya} ^{altını üstüne getiren} ^{Allah ın takdir ettiğiyle} Küre-i arzı herc ü merce getiren ve İslâm mukadderâtıyla alâkadar olan bu dehşetli harb-i umumîden elli gündür (şimdi yedi seneden geçti ay-nı hâl)¹(Hâşiye) hiç sormuyorsun ve merak etmiyorsun. Hâlbuki bir kısım müte-deyyin ve âlim insanlar, cemaati ve câmiyi bırakıp radyo dinlemeye koşuyorlar. Acaba bundan daha büyük bir hâdise mi var? Veya onunla meşgul olma-nın zararı mı var?” dediler.

Cevaben dedim ki:

→ **Vecize** [Ömür sermayesi pek azdır. Lüzumlu işler pek çoktur.] Birbiri içinde mütedâhil daireler gibi, her insanın kalb ve mide dairesinden ve ceset ve hâne dairesinden, mahalle ve şehir dairesinden ve ^{canlı - hayat sahipleri} vatan ve memleket dairesinden ve küre-i arz ve nev-i beşer dairesinden tut, ta ^{ortak olur} zihayat ve dünya dairesine kadar, birbiri içinde daireler var. Her bir dairede her bir insanın bir nevi vazifesi bulunabilir. Fakat en küçük dairede, en büyük ve ehemmiyetli ve dâimî vazife var. Ve en büyük dairede en küçük ve muvakkat, arasıra vazife buluna-

bilir. Bu kıyas ile –küçüklük ve büyüklük mâkûsen mütenasip– vazifeler bulunabilir. Fakat büyük dairenin cazibedarlığı cihetiyle küçük dairedeki lüzumlu ve ehemmiyetli hizmeti bıraktırıp lüzumsuz, mâlâyani ve âfâkî işlerle meşgul eder. Sermaye-i hayatını boş yerde imha eder. O kıymettar ömrünü kıymetsiz şeylerde öldürür. Ve bazen bu harp boğuşmalarını merak ile takip eden, bir tarafa kalben taraftar olur. Onun zulümlerini hoş görür, zulmüne şerik olur.

Birinci noktaya cevap ise:

– Evet, bu cihan harbinden daha büyük bir hâdis ve bu zemin yüzündeki hâkimiyet-i ^{egemenlik} âmme dâvâsından daha ehemmiyetli bir dâvâ –herkesin ve bilhassa müslümanların başına öyle bir hâdis ve öyle bir dâvâ– açılmış ki; her adam, eğer Alman ve İngiliz kadar kuvveti ve serveti olsa ve akli da varsa o tek dâvâyı kazanmak için bilâ-tereddüt sarf edecek. İşte o dâvâ ise yüz bin meşâhir-i insaniyenin ve hadsiz nev-i beşerin yıldızları ve mürşidlerinin müt-

MEYVE RİSALESİ / DÖRDÜNCÜ MESELE _____ 17

kainatta istediği gibi tasarruf eden Allah ın

tefikân, kâinat sahibinin ve mutasarrıfının binler vaad ve ahidlerine istinaden ^{dayanarak} haber verdikleri ve bir kısmı gözleriyle gördükleri şu ki:

süslenmiş Herkesin iman mukabilinde bu zemin yüzü kadar bağlar ve kasırlar ^{saraylar} ile müzeyyen ve bâkî ve dâimî bir tarla ve mülkü kazanmak veya kaybetmek dâvâsı başına açılmış. Eğer iman vesikasını sağlam elde etmezse kaybedecek. Ve bu asırda maddiyyûnluk tâunuyla çoklar o dâvâsını kaybediyor. Hatta bir ehl-i keşif ve tahkik, bir yerde kırk vefiyattan yalnız birkaç tanesinin kazandığını sekeratta müşâhede etmiş. ötekiler kaybetmişler. Acaba bu kaybettiği dâvânın yerini, bütün dünya saltanatı o adama verilse doldurabilir mi?

Vecize
Kırk vefiyya
taun: salgın
ölümcül hastalık

İşte, o dâvâyı kazandıracak olan hizmetleri ve yüzde doksanına o dâvâyı kaybettirmeyen harika bir dâvâ vekilini, o işte çalıştıran vazifeleri bırakıp ebedî, dünyada kalacak gibi âfâkî mâlâyâniyât ile iştigal etmek tam bir akılsızlık bildiğimizden; biz Risale-i Nur şâkirtleri, her birimizin yüz derece aklımız ziyade olsa da ancak bu vazifeye sarf etmek lâzımdır, diye kanaatimiz var.

Ey hapis musibetinde benim yeni kardeşlerim! Sizler, benim ile beraber gelen eski kardeşlerim gibi Risale-i Nur'u görmemişsiniz. Ben onları ve onlar gibi binler şâkirtleri şahit göstererek derim ve isbat ederim ve isbat etmişim ki:

O büyük dâvâyı yüzde doksanına kazandıran ve yirmi senede yirmi bin adama o dâvânın kazancının vesikası ve senedi ve beratı olan iman-ı tahkîkîyi eline veren ve Kur'ân-ı Hakîm'in mucize-i mâneviyesinden neşet edip çıkan ve bu zamanın birinci bir dâvâ vekili bulunan Risale-i Nur'dur.

İğfal: gaflete düşürerek aldatmak

Bu on sekiz senedir benim düşmanlarım ve zındıklar ve maddiyyûnlar,
aleyhimde gayet gaddarâne desiselerle ^{hile} hükûmetin bazı erkânlarını iğfal ede-
rek bizi imha için –bu defa gibi, eskide dahi– hapislere, zindanlara soktukla-
rı hâlde, Risale-i Nur’un çelik kalesinde yüz otuz parça cihâzâtından ancak
iki-üç parçasına ilîşebilmişler. Demek avukat tutmak isteyen onu elde etse ye-
ter. Hem korkmayınız, Risale-i Nur yasak olmaz! Hükûmet-i Cumhuriye’nin
mebusları ve erkânlarının ellerinde mühim risaleleri –iki, üçü müstesna ola-
rak– serbest geziyorlardı. İnşâallah, bir zaman hapishâneleri tam bir ıslahhâ-
ne yapmak için bahtiyar müdürler ve memurlar, o Nur’ları mahpuslara ek-
mek ve ilâç gibi tevzi edecekler.

Üstadın bir kerameti

Hapishaneleri idare etmek;

→ İslah için

→ Dua ile

→ Adalet ile

Üstadımızın hayali, amacı, duası...

SIZMAK DEĞİL!!!

Beşinci Mesele

Gençlik Rehberi'nde izah edildiği gibi:

Vecize Gençlik, hiç şüphe yok ki gidecek. Yaz güze ve kışa yer vermesi ve gündüz akşama ve geceye değişmesi katiyetinde gençlik dahi ihtiyarlığa ve ölüme değişecek.

Eğer o fânî ve geçici gençliğini iffetle hayrata –istikâmet dairesinde– sarf etse onunla ebedî, bâkî bir gençliği kazanacağını bütün semâvî فرمانlar müjde veriyorlar.

Eğer sefâhete sarf etse, nasıl ki bir dakika hiddet yüzünden bir katl, mil-
yonlar dakika hapis cezasını çektirir. Oyle de gayr-i meşrû dairedaki gençlik
keyifleri ve lezzetleri, âhiret mesuliyetinden ve kabir azabından ve zevalinden
gelen teessüflerden ve günahlardan ve dünyevî mücâzâtlarından başka, aynı
lezzet içinde o lezzetten ziyade elemeler olduğunu akli başında her genç tecrü-
be ile tasdik eder.

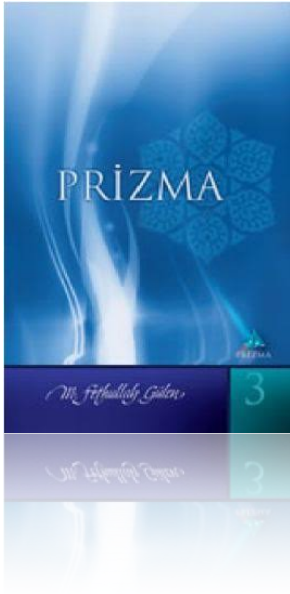
avrılık

Meselâ haram sevmekte bir kıskançlık elemi ve firak elemi ve mukabele görmemek elemi gibi çok ârızalar ile o cüz'î lezzet, zehirli bir bal hükmüne geçer. Ve o gençliğin sû-i istîmali ile gelen hastalıkla hastahânelere ve taşkınlıklarıyla hapishânelere ve kalb ve ruhun gıdasızlık ve vazifesizliğinden neşet eden sıkıntılarla meyhânelere, sefâhethânelere veya mezaristana düşeceklerini bilmek istersen, git hastahânelerden ve hapishânelerden ve meyhânelerden ve kabristandan sor. Elbette, ekseriyetle gençlerin gençliğinin sû-i istimalinden ve taşkınlıklarından ve gayr-i meşrû keyiflerin cezası olarak gelen toatlardan eyvahlar ve ağlamalar ve esefler işiteceksin.

Eğer, istikâmet dairesinde gitse gençlik, gayet şirin ve güzel bir nimet-i ilâhiye ve tatlı ve kuvvetli bir vasıta-yı hayrât olarak âhirette gayet parlak ve bâkî bir gençlik netice vereceğini, başta Kur'ân olarak çok kat'î âyâtıyla bütün semâvî kitaplar ve fermanlar haber verip müjde ediyorlar.

Vecize

Madem hakikat budur.. ve madem helâl dairesi keyfe kâfidir.. ve madem haram dairesindeki bir saat lezzet, bazen bir sene ve on sene hapis cezasını çektirir... Elbette, gençlik nimetine bir şükür olarak o tatlı nimeti iffette, istikâmette sarf etmek lâzım ve elzemdir.

Hocamız, bugün okuduğumuz kısmı Prizma-3 kitabında 184. sayfadan itibaren şerh ediyor. İlgili kısmın özetiyle dersimize devam edelim..

Evet, Üstad'ın 1940-45'li yılları arasında ifade ettiği bu hakikatin. üç vönden incelenmesi şerekir. Bir. ehl-i kesif ve tahkik kimdir? İki, Üstad, bu sözü hangi şartlarda söylemiştir? Üç, aynı mesele günümüzde de geçerli midir?

Bir: Yaygın bir kanaate göre o “ehl-i keşif ve tahkik” Bedi-üzzaman'ın kendisidir. Evet, kendinin şuurunda ve farkında olan, fakat bunu etrafına açmayan Hak dostu onun kendisidir. Aslında daha 20-25 yaşlarında iken, kabirde olup-biteni sezecek kadar keşfe-keramete açık bir insanın, bir yerde ölen insanlardan ancak kırkta bir ya da ikisinin imanla, gerisinin imansız kabre girdiğini haber vermesi normal sayılabilir. Hayatı boyunca, gözlerini harama kapayan bir insanın, Cenâb-ı Hak kalb gözünü açmış ve onunla berzah âleminde olup biteni seyrettirmişse, bu, Allah'ın ona bir lütfudur.

İki: Üstad bu sözü hangi şartlarda söylemiştir?

Herkesin bildiği gibi, onun yaşadığı devir, her yönüyle farklıdır. Tefsir yazacak seviyedeki din âlimleri bile, birtakım İslâm düşüncesiyle telifi imkânsız olan fikrî cereyanlara maruz kalmış, hilkat^{varatılış} mevzuunda evolüsyona inanacak kadar tereddüde düşmüşlerdir. Böyle bir dönemde elbette avam halkın, kâmil bir imana sahip olması düşünülemez. Kâmil imana sahip olmaları bir yana, insanlar küfür seylapları önünde yuvarlanan birer kütük hâline gelmişlerdir. Dönemin bu özelliği, elbette o dönemde yaşayan insanlar üzerinde etkili olmuştur. İman ve Kur'ân adına en küçük bir kıvılcımın bile tutuşturulmasına müsaade edilmeyen bir dönemde Üstad, o döneme mahsus ölen insanların kırkta bir ya da ikisinin ancak imanlı olarak kabre girdiğini haber vermiştir.

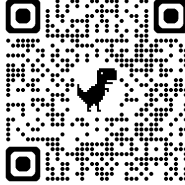
Üç: Aynı mesele günümüzde de geçerli midir?

Üstad'ın bundan 40-50 yıl önceki bir müşâhedesini, bunca Allah'a iman etmiş ve gönül vermiş insanın olduğu şu döneme teşmil ve tâmim etmek doğru olmasa gerek diye düşünüyorum. Zira o, aynı mesele ile ilgili başka bir yerde, iman ve Kur'ân'a hizmet dairesi içine girenlerin imanla kabre gireceklerini müjdeler. Evet, bu insanlar her akşam-sabah ellerini kaldırıp: *اللَّهُمَّ أَجِرْنَا مِنَ النَّارِ* “Allahım! İslâm'a gönül vermiş bütün Müslümanları Cehennem ateşinden koru.” diyerek birbirlerine dua etmektedirler.

Bu dua, ferden ferda herkes için söz konusudur. Bir insanın duasını bile geri çevirmeyen Allah'ın (celle celâluhu) bunca insanın duasına hayır demesini düşünmek, O'nun hakkın-
da yapılacak en büyük suizan olur. Cenâb-ı Hak'tan ümidimiz, şimdilerde İslâm'ı tanıyıp kabullenen, O'na gönül veren şahısların –bir kısım ibadetleri eksik ve kusurları olsa bile– imanla kabre girmeyi nasip edeceği istikametindedir.

Burada üzerinde durulacak başka bir husus ise, Bediüz-
zaman Said Nursî Hazretleri hayatı boyunca yazdığı eserler-
le, insanların zihnindeki şüpheleri izale edip, imanı tahkime
çalışan bir İslâm âlimidir. Belki de Cenâh-ı Hak, bu görevi
daha çevik-çavak yapsın diye, ona bu imansızlık fezaat ve fe-
caatini göstermiş, aşk ve şevkle iman hizmetinde bulunması-
nı sağlamıştır.

Konu ile alakalı Video

Keşke gençliğimi iyi değerlendireseydim!

| Mizan | M. Fethullah Gülen Hocaefendi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْعَصْرِ (1) إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ (2) إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ (3)

Bismillahirrahmânirrahîm.

1- Ve'l- Asr

2- Innnel innsâne le fî husr

3- İllellezîne âmenuu ve amilu's-sâlihâti

ve tevâsav bi'l-hakki ve tevâsav bi's-sabr